

## บทที่ 1

### บทนำ

#### ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การประกันสังคม คือ โครงการบริการทางสังคมในระยะแรกที่รัฐเป็นผู้ดำเนินการ เพื่อให้ความคุ้มครองป้องกันประชาชน มิให้ได้รับความเดือดร้อนในความเป็นอยู่ของชีวิตอันเป็นส่วนรวม และส่งเสริมให้ได้รับความสุขสมบูรณ์ตามควรแก่สภาพ โดยมีหลักการสำคัญที่จะให้ประชาชนแต่ละคนได้ช่วยตัวเอง ครอบคลุม และช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างบุคคลในสังคม โดยการออกเงินรายได้ประจำตามส่วนของแต่ละบุคคล สะสมไว้ในกองทุนกลางหรือกองทุนประกันสังคม และได้รับความร่วมมือจากรัฐบาลและนายจ้าง ในการช่วยออกเงินสมทบเข้ากองทุน

สำหรับประเทศไทย รัฐบาลให้ความสำคัญกับปัญหาด้านสวัสดิการขั้นพื้นฐานของผู้ใช้แรงงานในสังคมไทย ดังนั้นจึงมีการนำเอาระบบการประกันสังคมมาใช้ โดยการตราเป็นพระราชบัญญัติประกันสังคมขึ้นเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2533 ประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ 107 ตอน 161 วันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2533 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2533 เพื่อให้ความคุ้มครองดูแลผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ

ในการจัดเก็บเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคม เพื่อเป็นทุนในการใช้จ่ายประโยชน์ทดแทนให้กับลูกจ้างผู้ประกันตนตาม พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 มาตรา 47 ทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าจ้างให้นายจ้างมีหน้าที่หักค่าจ้างของผู้ประกันตนตามจำนวนที่จะนำส่งเป็นเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตน โดยให้นายจ้างนำเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนที่ได้หักไว้ และเงินสมทบในส่วนของนายจ้างนำส่งสำนักงานประกันสังคมภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป ผลจากการกำหนดการหักเงินสมทบในข้อมาตราดังกล่าว หากนายจ้างสถานประกอบการนำส่งเงินสมทบไม่ครบถ้วนทุกรายก็จะมีผลทำให้กองทุนขาดเสถียรภาพไม่มีความมั่นคง และอาจก่อให้เกิดวิกฤตกองทุนในอนาคต

ซึ่งสาเหตุที่นายจ้างไม่นำส่งเงินสมทบหรือนำส่งเงินสมทบเกินกว่าระยะเวลาที่กำหนดไว้ นั้น ส่วนหนึ่งเกิดจากนายจ้างประสบกับปัญหาด้านการเงิน เนื่องจากวิกฤตเศรษฐกิจ ประกอบกับรัฐบาลมีนโยบายขยายความคุ้มครองลูกจ้าง ในเรื่องการประกันสังคมไปยังสถานประกอบการขนาดเล็กที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป แต่ในข้อเท็จจริงเราจะพบว่านายจ้างของสถานประกอบการ

ขนาดเล็กส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันสังคม จึงเป็นสาเหตุทำให้ค้างชำระเงินสมทบ เมื่อผนวกรวมเข้ากับนายจ้างเดิมที่คงค้างชำระเงินสมทบอยู่ก่อน ทำให้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นจึงต้องดำเนินการติดตามเร่งรัดหนี้สิน โดยการกำหนดมาตรการ แนวทางวิธีการต่าง ๆ ในการจัดเก็บเงินสมทบให้ครบถ้วน เพื่อให้กองทุนมีเสถียรภาพเพียงพอต่อการจ่ายสิทธิประโยชน์ในอนาคต